

Arrest

**nr. 343 204 van 20 maart 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 17 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 februari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 18 augustus 2000 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 juli 2001 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot "technische weigering" aangezien verzoeker geen gevolg had gegeven aan de oproeping van 27 maart 2001 om op het CGVS te verschijnen om gehoord te worden.

1.3. Verzoeker diende op 7 december 2009 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 12 mei 2010 werd de commissaris-generaal door een gemachtigde van de Staatssecretaris ingelicht over de beslissing op 30 maart 2010 dat verzoeker geacht werd afstand te doen van zijn tweede beschermingsverzoek aangezien hij geen gevolg gegeven heeft aan de oproeping te verschijnen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 12 maart 2010.

1.5. Verzoeker diende op 13 december 2019 een derde verzoek om internationale bescherming in. Hij werd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 14 april 2021.

1.6. Op 30 september 2021 nam de commissaris-generaal in kader van verzoekers tweede volgend verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.7. Ook de Raad weigerde aan verzoeker bij arrest nr. 275 257 van 14 juli 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.8. Verzoeker diende op 5 september 2024 een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.9. De commissaris-generaal verklaarde dit derde volgend verzoek om internationale bescherming op 26 november 2024 niet-ontvankelijk.

1.10. Verzoeker dient op 20 augustus een vijfde verzoek om internationale bescherming in:

1.11. De commissaris-generaal verklaart dit vierde volgend verzoek om internationale bescherming op 5 december 2025 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Eritrese nationaliteit heeft en dat u bent geboren op (...) 1976 in de Soedanese stad Kassala, onder de naam Y. A.. U leefde in uw jonge jaren in het Soedanese vluchtelingenkamp Wadi Sharife, maar u heeft ook kortere periodes in Eritrea gewoond. Sinds uw zestien jaar woonde u in Port Sudan, sinds uw achttien woonde u in Khartoem en u verliet Soedan vermoedelijk wanneer u rond de twintig jaar oud was. U stelde dat uw vader actief was bij het Eritrean Liberation Front (ELF) en gevangen was genomen, waardoor u besliste Soedan te verlaten. Nadat uw vader was meegenomen, werd u bang dat dit ook met u zou gebeuren in Soedan. Daarenboven, werd u steeds lastiggevalen door de Soedanese autoriteiten.

U kwam per vliegtuig naar Europa, en u reisde via Bulgarije en Duitsland naar België. U werd vergezeld door uw zus S., en haar twee kinderen, genaamd B. en N.. S. reisde samen met B. verder naar het Verenigd Koninkrijk, maar u besloot een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in België, voor uzelf en uw neefje N.. Dit gebeurde op 18 augustus 2000. U verklaarde in het kader van uw initiële verzoek dat u de Ethiopische nationaliteit had en geboren bent in de stad Gonder, op (...) 1971. Er werd door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 12 juli 2001 een beslissing tot weigering genomen, gezien u niet kwam opdagen voor het gehoor. In deze periode heeft u ook een kind gekregen met een Ethiopische vluchteling, genaamd S.. Uw dochter heet B., en verblijft bij haar moeder in Duitsland.

U reisde daarna naar verschillende Europese landen, alwaar u opnieuw internationale bescherming verzocht. U diende een verzoek in in Zweden, Noorwegen en Luxemburg, alvorens naar het Verenigd Koninkrijk te reizen, in het jaar 2007. U verbleef er in een opvangcentrum en u heeft er E. N. leren kennen. U kreeg met haar een dochter, genaamd R.. Eveneens, heeft u in deze periode deelgenomen aan verschillende manifestaties tegen het Eritrese regime. Tijdens één van deze manifestaties heeft u de Eritrese ambassade binnengedrongen en heeft u de foto van de Eritrese president Isaias Afwerki vernield. U werd door de Engelse autoriteiten teruggedleid naar België in het kader van de Dublin-procedure, maar in het jaar 2008 reisde u opnieuw naar het Verenigd Koninkrijk om er bij uw vriendin en dochter te verblijven, en er te werken. In het jaar 2009, kwam u opnieuw naar België.

U diende op 2 december 2009 een aanvraag tot regularisatie in, in België, en op 7 december 2009 diende u een eerste volgende verzoek tot internationale bescherming in. Er werd uiteindelijk geen beslissing genomen, aangezien u niet kwam opdagen voor het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en u zou worden teruggedleid naar Duitsland, gezien u eerder aldaar een verzoek had ingediend. Nadien, heeft u België opnieuw verlaten en heeft u nog verzoeken tot internationale bescherming ingediend in Zweden, Nederland en Frankrijk. In Nederland heeft u tot twee maal toe deelgenomen aan een manifestatie tegen het Eritrese regime, rond de periode 2019. Op 13 december 2019 heeft u uiteindelijk een tweede volgende verzoek ingediend in België. U verklaarde in het kader van dit verzoek de Eritrese nationaliteit te bezitten. Gezien uw asielmotieven nog nooit werden gehoord in België, werd uw tweede volgende verzoek ontvankelijk verklaard op 5 maart 2020. Op 1 oktober 2021 heeft het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, gezien geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde de beslissing van het CGVS op 14 juli 2022 (arrestnummer 275257). U verliet België echter niet en diende op 5 september 2024 een derde volgende verzoek in. U verklaarde in het kader van uw derde volgende verzoek dat u zich had bekeerd tot de Pinksterkerk en om die reden niet naar Eritrea kan terugkeren. Uw derde volgende

verzoek werd op 26 november 2024 nietontvankelijk verklaard. U ging niet in beroep tegen deze beslissing en verliet België niet. Op 20 augustus 2025 diende u een vierde volgende verzoek tot internationale bescherming in.

In het kader van uw vierde volgende verzoek legt u een Eritrese geboorteakte neer en verklaart u bij terugkeer naar Eritrea te vrezen voor opsluiting en inlijving in de nationale dienst.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde volgende verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw tweede volgende verzoek heeft uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw tweede volgende verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, en bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen die u vreesde te hebben bij terugkeer naar Eritrea. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke nationaliteit of verblijfplaats vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar - en de omstandigheden waarin - u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 14 juli 2022, in arrest nummer 275257.

In casu stelde de RvV het volgende:

"In de bestreden beslissing worden de redenen om te besluiten dat er geen enkele grond bestaat om aan te nemen dat verzoeker werkelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch enige band met Eritrea heeft, wel zeer omstandig en uitgebreid uiteengezet. De Raad treedt het oordeel bij dat volstrekt geen geloof gehecht kan worden aan de door verzoeker geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de door hem beweerde risico's die hij zou lopen bij terugkeer naar Eritrea – omwille van bijgewoonde demonstraties tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich in Soedan hebben afgespeeld, en die het gevolg zouden zijn geweest van de beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst."

U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede volgende verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast. Uw derde volgende verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard, gezien het geen enkel element bevatte dat een nieuw licht kan werpen op de geloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS.

De beoordeling van tweede en derde volgende verzoek om internationale bescherming staat aldus vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen dienstige bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die een nieuw licht werpen op de beoordeling van uw verzoek.

Betreffende uw nationaliteit, beperkt u zich louter tot de verklaringen die u in het kader van uw tweede en derde volgende verzoek heeft afgelegd (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 1 tot punt 10). In het kader van uw tweede en derde volgende verzoek werd echter geen geloof gehecht aan uw Eritrese nationaliteit.

Betreft de door u, in het kader van uw vierde volgende verzoek, neergelegde originele geboorteakte uit Eritrea, dient het hierna volgende te worden vastgesteld. Immers, dient opgemerkt dat dit document danig laattijdig wordt neergelegd, namelijk 25 jaar na uw allereerste verzoek en zes jaar na uw tweede volgende verzoek, waarbij u opeens opwierp de Eritrese nationaliteit te bezitten. U stelde dat dit document werd opgehaald door een vriend met Franse nationaliteit die u vroeger in Eritrea heeft ontmoet (zie Volgend Verzoek, punt 19). Echter, werd de door u neergelegde geboorteakte grondig bekeken door een gespecialiseerde dienst van de Nederlandse asieldiensten. De resultaten van dit onderzoek hebben de Nederlandse diensten een negatief advies uitgevaardigd betreffende de authenticiteit van het door u neergelegde document, hetgeen enkel betekent dat dit document naar alle waarschijnlijkheid een vals document betreft.

Betreffende uw vervolgingsfeiten en vrees bij terugkeer [naar Eritrea], maakt u opnieuw verwijzingen naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 17 en punt 20), namelijk dat u zal worden opgesloten of ingelijfd in de nationale dienst indien u zou terugkeren naar Eritrea. U stelde eveneens dat uw tante en haar kinderen – met wie u nog contact zou hebben op dit moment (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 22) - een boete dienden te betalen omdat u het land illegaal verliet (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 17).

Gegeven de reeds hierboven gedane vaststellingen, dient opnieuw benadrukt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, en bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die zich beweerdelijk zouden voordoen bij terugkeer naar dit land, of de gevolgen die uw beweerdelijk vertrek uit dit land had voor uw familie. Er kan enkel worden vastgesteld dat u geen vrees dient te koesteren bij terugkeer naar Eritrea, gezien niet gelooft wordt dat u daadwerkelijk van Eritrea bent.

Alwaar u stelt dat u in een moeilijke situatie verkeert, dat u stress heeft en medicatie neemt, dat u geen job kan uitoefenen of uw geld niet kan ontvangen omdat u geen documenten heeft, dient opgemerkt dat het verkeren in moeilijke levensomstandigheden in België in se geen motief is voor het verkrijgen van internationale bescherming. Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van de ngo HUB, die u bijstaat en u soms onderdak verleent, dient opgemerkt dat deze kaart enkel aangeeft dat u in België bij deze ngo bent aangesloten, en geenszins heeft kaart betrekking op uw identiteit, nationaliteit of vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en het volledig administratief dossier, redenen bestaan die de nationaliteit waarop betrokkene zijn verzoek om internationale bescherming baseerde (zie supra) in vraag kunnen stellen en die erop wijzen dat betrokkene dus niet kan worden verwijderd of teruggedreven naar dat land. Er bestaan bij mijn weten geen elementen waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn daadwerkelijk (maar voor mij onbekend) land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (en mij onbekend) het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Terloops voert verzoeker tevens de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn), van artikel 4 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het

Vluchtelingenverdrag) en van artikel 3 van het Europees verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker benadrukt zijn deelname aan demonstraties tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Hij stelt dat hij zich bovendien bekeerd heeft tot de Pinksterkerk, een niet-religieuze gemeenschap in Eritrea. Vervolgens beklemtoont hij dat er een verplichte nationale dienst geldt in Eritrea, die vaak een onbepaalde duur heeft en in zeer zware omstandigheden plaatsvindt. Verder betoogt verzoeker dat Eritrea jarenlang gekenmerkt wordt door een autoritaire machtsstructuur zonder onafhankelijke rechtsstaat. Hij stelt dat het Eritrese nationale dienststelsel een van de zwaarste elementen van deze repressieve staat vormt. Verzoeker betoogt dat naast de dienstplicht Eritrea een systematische onderdrukking kent van politieke oppositie en religieuze vrijheid. Tot slot wijst hij op de mensenrechtensituatie in Eritrea en betoogt hij dat er een reëel risico is dat hij bij een terugkeer geconfronteerd zal worden met schendingen van fundamentele rechten waaronder gedwongen onbepaalde nationale dienst te vervullen onder zware omstandigheden en een vervolging wegens politieke en religieuze overtuiging.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst hij naar algemene landeninformatie en persartikels.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2.2. In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

2.2.4. Onderzoek van de nieuwe elementen

2.2.4.1. Verzoeker volhardt in het kader van zijn huidig volgend beschermingsverzoek in zijn verklaringen zoals uiteengezet in het kader van zijn derde en vierde verzoek om internationale bescherming, namelijk zijn vrees opgesloten, vermoord of ingelijfd te worden door de Eritrese regering bij een terugkeer.

Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek bezorgde verzoeker het CGVS zijn originele geboorteakte en lidkaart van 'HUB'.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

2.2.4.2. In de bestreden beslissing wordt op terechte wijze gemotiveerd dat het vierde volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat verzoeker geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en dat het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

2.2.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nieuwe elementen of feiten heeft aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijft.

2.2.4.4. Wat betreft verzoekers verklaringen die hij in het kader van zijn vijfde verzoek heeft uiteengezet inzake zijn vrees voor vervolging in Eritrea, kan aangestipt worden dat deze in het kader van zijn derde (tweede volgend) alsook vierde (derde volgend) beschermingsverzoek reeds door het CGVS op pertinente wijze werden beoordeeld.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband met reden gemotiveerd:

"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw tweede volgende verzoek heeft uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw tweede volgende verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, en bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen die u vreesde te hebben bij terugkeer naar Eritrea. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke nationaliteit of verblijfplaats vóór uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar - en de omstandigheden waarin - u daadwerkelijk vóór uw aankomst naar België leefde, alsook de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw verzoek vormt, te verzwijgen maakt u door uw eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 14 juli 2022, in arrest nummer 275257.

In casu stelde de RvV het volgende:

"In de bestreden beslissing worden de redenen om te besluiten dat er geen enkele grond bestaat om aan te nemen dat verzoeker werkelijk over de Eritrese nationaliteit beschikt, noch enige band met Eritrea heeft, wel zeer omstandig en uitgebreid uiteengezet. De Raad treedt het oordeel bij dat volstrekt geen geloof gehecht kan worden aan de door verzoeker geopperde Eritrese nationaliteit en herkomst, noch aan de door hem beweerde risico's die hij zou lopen bij terugkeer naar Eritrea – omwille van bijgewoonde demonstraties tegen het Eritrese regime in het Verenigd Koninkrijk en Nederland. Evenmin kan geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich in Soedan hebben afgespeeld, en die het gevolg zouden zijn geweest van de beweerde Eritrese nationaliteit en herkomst."

U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede volgende verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast. Uw derde volgende verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard, gezien het geen enkel element bevatte dat een nieuw licht kan werpen op de geloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit. U ging niet in beroep tegen deze beslissing van het CGVS.

De beoordeling van tweede en derde volgende verzoek om internationale bescherming staat aldus vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen dienstige bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die een nieuw licht werpen op de beoordeling van uw verzoek.

Betreffende uw nationaliteit, beperkt u zich louter tot de verklaringen die u in het kader van uw tweede en derde volgende verzoek heeft afgelegd (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 1 tot punt 10). In het kader van uw tweede en derde volgende verzoek werd echter geen geloof gehecht aan uw Eritrese nationaliteit.

(...)

Betreffende uw vervolgingsfeiten en vrees bij terugkeer [naar Eritrea], maakt u opnieuw verwijzingen naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 17 en punt 20), namelijk dat u zal worden opgesloten of ingelijfd in de nationale dienst indien u zou terugkeren naar Eritrea. U stelde eveneens dat uw tante en haar kinderen – met wie u nog contact zou hebben op dit moment (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 22) – een boete dienden te betalen omdat u het land illegaal verliet (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 17).

Gegeven de reeds hierboven gedane vaststellingen, dient opnieuw benadrukt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Eritrese nationaliteit, en bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u geopperde vervolgingsfeiten die zich beweerdelijk zouden voordoen bij terugkeer naar dit land, of de gevolgen die uw beweerdelijk vertrek uit dit land had voor uw familie. Er kan enkel worden vastgesteld dat u geen vrees dient te koesteren bij terugkeer naar Eritrea, gezien niet geloofd wordt dat u daadwerkelijk van Eritrea bent.”

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en bekritiseert de terechte weigeringsmotieven in de bestreden beslissing, doch brengt geenszins dienstige elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente overwegingen die steun vinden in de stukken van het dossier.

Er wordt hierbij benadrukt dat de Raad niet bevoegd is om naar aanleiding van de beoordeling van het huidig volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, quod non in casu.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Waar verzoeker in het kader van zijn huidig volgend verzoek onder meer blijft vasthouden aan zijn relaas zoals uiteengezet in eerdere verzoeken om internationale bescherming en thans elementen aanreikt die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken en verder borduurt op ditzelfde relaas, voegt hij niets nieuws of wezenlijks toe aan zijn dossier.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten op het CGVS in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek wordt er in de bestreden beslissing terdege gemotiveerd:

“Betreft de door u, in het kader van uw vierde volgende verzoek, neergelegde originele geboorteakte uit Eritrea, dient het hierna volgende te worden vastgesteld. Immers, dient opgemerkt dat dit document danig laattijdig wordt neergelegd, namelijk 25 jaar na uw allereerste verzoek en zes jaar na uw tweede volgende verzoek, waarbij u opeens opwierp de Eritrese nationaliteit te bezitten. U stelde dat dit document werd opgehaald door een vriend met Franse nationaliteit die u vroeger in Eritrea heeft ontmoet (zie Volgend Verzoek, punt 19). Echter, werd de door u neergelegde geboorteakte grondig bekeken door een gespecialiseerde dienst van de Nederlandse asieldiensten. De resultaten van dit onderzoek zijn te vinden in het administratieve dossier (blauwe map). Op basis van dit onderzoek hebben de Nederlandse diensten een negatief advies uitgevaardigd betreffende de authenticiteit van het door u neergelegde document, hetgeen enkel betekent dat dit document naar alle waarschijnlijkheid een vals document betreft.

(...)

Wat betreft de door u neergelegde lidkaart van de ngo HUB, die u bijstaat en u soms onderdak verleent, dient opgemerkt dat deze kaart enkel aangeeft dat u in België bij deze ngo bent aangesloten, en geenszins heeft deze kaart betrekking op uw identiteit, nationaliteit of vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst.”

Waar verzoeker betoogt dat verweerder zijn verzoek onontvankelijk verklaart zonder de echtheid van de documenten adequaat te onderzoeken, kan hij allerminst overtuigen. Immers wijst de Raad erop dat uit de stukken in het administratief dossier wel degelijk blijkt dat het bureau Documenten van de Nederlandse Immigratie-en Naturalisatiedienst, dat bovendien in een periode tussen 2011 en 2021 duizenden Eritrese documenten zou hebben onderzocht, na een aanvraag van verweerder een negatief advies heeft geformuleerd aangaande de authenticiteit van de door verzoeker neergelegde geboorteakte (zie administratief dossier; blauwe map met landeninformatie).

De Raad meent in casu dat de door verzoeker op het CGVS neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Verzoeker beklemtoont de neergelegde documenten en bekritiseert verweerders vormelijke appreciatie doch brengt geenszins valabele argumenten bij die de vormelijke alsook inhoudelijke beoordeling van de documenten die steun vindt in de beschikbare landeninformatie, kunnen ombuigen.

Er wordt in dit verband aan herinnerd dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten, quod in casu (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

Tot slot motiveert de commissaris-generaal nog volledigheidshalve:

“Alwaar u stelt dat u in een moeilijke situatie verkeert, dat u stress heeft en medicatie neemt, dat u geen job kan uitoefenen of uw geld niet kan ontvangen omdat u geen documenten heeft, dient opgemerkt dat het verkeren in moeilijke levensomstandigheden in België in se geen motief is voor het verkrijgen van internationale bescherming.”

Verzoeker laat bovenstaande motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan kan doen.

Geheel ten overvloede herinnert de Raad er nog aan dat voor de beoordeling van zijn medische problemen verzoeker gebruik dient te maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.4.5. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient herhaald te worden dat verzoeker de door hem beweerde nationaliteit niet aantoot en aangezien het CGVS en ook de Raad in het ongewisse verkeren over verzoekers werkelijke nationaliteit, hij evenmin aannemelijk maakt dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar zoals door hem voorgehouden. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure om internationale bescherming zijn ware nationaliteit, identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Hij heeft immers de verplichting om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Een loutere verwijzing naar een beweerde, maar niet aangetoonde, nationaliteit volstaat niet.

Het komt de Raad verder niet toe om te speculeren over de werkelijke nationaliteit en verblijfssituatie van verzoeker.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden nationaliteit, is de in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie omtrent de situatie in Eritrea niet dienstig.

2.2.5. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.2.6. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het vierde volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.2.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.8. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat de bevoegdheid in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de

commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de DVZ de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig (vierde volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad benadrukt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn vierde volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het (vierde volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU